

„Odporúčam každému, aby si to prečítal...“ **Raymond Moody**

MÔJ ŽIVOT... PO SMRTI

**Ako ma 9 minút v nebi
naučilo, ako mám žiť na zemi**

MUDr. George G. Ritchie jr.

MUDr. George G. Ritchie jr.

MÔJ ŽIVOT...
PO SMRTI

Ako ma 9 minút v nebi
naučilo, ako mám žiť na zemi

Anglický originál bol publikovaný pod názvom
My Life After Dying

Copyright © 1991, 1998
by George G. Ritchie

Cover design by Jim Warner
Cover art by TK

Preklad: Štefan Kočiš
Jazyková redaktorka: Katarína Vilhanová

Sadzba a zalomenie LAYOUT, s. r. o., www.layout.sk

Vydalo vydavateľstvo TIMY PARTNERS spol. s r. o.
Pražská 5
811 04 Bratislava

Copyright 2015 © TIMY PARTNERS, spol. s r. o.

Prvé vydanie 2015

ISBN 978-80-89311-57-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná, uchovávaná v informačnom systéme alebo rozširovaná elektronicky, mechanicky, fotokópiami či iným spôsobom bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa práv.

MUDr. George G. Ritchie jr.

MÔJ ŽIVOT...
PO SMRTI

**Ako ma 9 minút v nebi
naučilo, ako mám žiť na zemi**

TIMY
Partners

Mimoriadna vďaka patrí vám, Mary Skeen Ritchieová,
Marguerite S. Ritchieová
a Dr. John A. Coleman,

takisto vám,

Dr. John MacLean,
rev. Rufus J. Womble,
Dr. A. Purnell Bailey,
rev. Jesse W. Moore,
Dr. Sidney Crane,
rev. R. Robert Ismay,
rev. W. Stewart Maxey,
Dr. Wilmer A. Blankenbaker,
rev. Tom W. Blair jr.,
rev. John H. Farmer
a Dr. Ian Stevenson.

Všetci ste verili mojim zážitkom,
podporovali ste ma v hľadani pravdy
a naučili ste ma viac o našom živom Kristovi.

Chcem sa poďakovať aj vám,

Jane Deringerová,
Frank DeMarco,
Bob Friedman
a John F. Dickinson,
za všetko, čo ste ma naučili, za pomoc pri redigovaní
a za to, že ste ma povzbudzovali, kým táto kniha
neuzrela svetlo sveta.

OBSAH

Predslov	9
Úvod	13

MÔJ ZÁŽITOK NA PRAHU SMRTI

Kapitola 1: Blíži sa začiatok alebo koniec?	19
Kapitola 2: Prológ	25
Kapitola 3: Zážitok zjavenia	29
Kapitola 4: Mnoho oblastí existencie	35

ÚDOLIE ŽIVOTA AKO MIESTO NA UČENIE

Kapitola 5: Z vrchu do údolia	53
Kapitola 6: Viac učenia a disciplíny	63
Kapitola 7: Príčina a následok	72
Kapitola 8: Spirituálna psychosomatická medicína	80
Kapitola 9: Vyliečenie alkoholika	90
Kapitola 10: Spirituálna liečba ako súčasť medicíny	99
Kapitola 11: Pochopenie dvoch odlišných sexuálnych orientácií	113

HĽADANIE PRAVDY, KTORÁ NÁS MÔŽE OSLOBODIŤ

Kapitola 12: Musíte si uvedomiť, že ste mŕtvi	135
Kapitola 13: Nasleduje organizované náboženstvo Boha?	152
Kapitola 14: Kto je našim vodcom a učiteľom?	163
Kapitola 15: Čo je človek?	173
Kapitola 16: Náš konečný cieľ	183

Predslov

Keď ma George Ritchie požiadal, aby som napísal úvod do tejto knihy, musel som si položiť otázku, aké dôvody ho k tomu viedli. Našiel som iba dva, no azda sú dosť dôležité, aby poslúžili svojmu účelu. Po prvé, Georgea Ritchieho poznám už tridsať rokov a zažil som ho v rozličných kontextoch: ako človeka, ktorého vyhlásili za mŕtveho a potom znovu ožil; ako psychiatra, ktorý absolvoval psychiatrickú prax pod mojím vedením; ako psychiatra kolegu a napokon ako priateľa, ktorého si vážim a mám rád. Druhým dôvodom mojej kvalifikácie na autora úvodu tejto knihy je skutočnosť, že zážitky na prahu smrti, teda podobné, ako zažil George Ritchie, ma zaujímajú už vyše tridsať rokov a sú jednou z oblastí môjho výskumu.

George Ritchie bol v skutočnosti jedným z prvých ľudí s takýmto zážitkom, s ktorým som robil interview na začiatku svojho výskumu. V tejto súvislosti som sa s ním prvý raz stretol vo februári 1962. Odvtedy som ho často počul rozprávať o svojom zážitku a čítal som prinajmenšom tri odlišné výpovede, ktoré napísal s určitým časovým odstupom. Som preto oprávnený tvrdiť, že jeho podania sa počas vyše tridsiatich rokov, odkedy ho poznám, vo svojej podstate nezmenili. Je pochopiteľné, že niekedy uvádza details, ktoré inokedy opomína, napokon, prednáša pred rozličným publikom, nikdy však nič neprikrášľuje. Je to dôležitý prvok jeho rozprávania, pretože mnohí sa domnievajú, že ľudia, ktorí mali tieto mimoriadne zážitky, ich vždy po určitom čase začnú zveličovať či preháňať.

Počas niekoľkých desaťročí skúmania týchto zážitkov som robil interview možno so stovkou ľudí, ktorí mali podobnú skúsenosť ako George Ritchie, a napísal som alebo publikoval najmenej sto ďalších príbehov. Výpoveď Georgea Ritchieho je jednou z najpodrobnejších, aké poznám. Mal mimoriadne bohatý zážitok nielen preto, že údajne preletel z tábora Berkeley

v Texase do Vicksburgu v štáte Mississippi, ale predovšetkým pre panoramatickú pamäť a pozoruhodné odhalenia sprostredkované osobou, ktorú vnímal ako Ježiša Krista.

Osobitne ma zaujímajú zmeny v správaní a v postojoch k smrti u väčšiny ľudí, ktorí sa ocitli v bezprostrednom ohrození života, no podarilo sa ich oživiť a tvrdia, že prešli premennou v dôsledku svojho zážitku. Je ťažké uveriť, že zážitok, ktorý trvá iba niekoľko minút, môže tak radikálne zmeniť osobnosť vytváranú a stabilizovanú v priebehu mnohých rokov, a ešte ťažšie je vyvracať tvrdenia týchto očividne čestných ľudí, že naozaj zažili to, o čom rozprávajú.

George Ritchie rozpráva čitateľom o hlbokej premene ako o dôsledku svojho zážitku. Ako som spomenul, verí, že sa osobne stretol s Ježišom Kristom. Navyše je presvedčený, že všetci máme podobnú schopnosť zážitku Krista v nás. Môžeme sa naňho obracať a on na naše žiadosti dokáže odpovedať. Táto vzájomná komunikácia môže prerásť do zdanlivo zázračných uzdravení, pričom autor nám uvádza niekoľko pôsobivých príkladov z vlastnej praxe.

Na takúto formu dialógu sa však musíme kvalifikovať vierou v Ježiša a svojím správaním. Pre Georgea Ritchieho nestačí učenie mnohých cirkví, že súhlas s náboženskou doktrínou a účasť na obradoch nám zabezpečí Kristovu pomoc. Verí, že Ježišova smrť anuluje naše hriechy, ak by však bol prišiel urobiť iba to, mohol to spraviť za jeden deň. Obetoval však tri roky života, aby nám ukázal príklad, ktorý musíme nasledovať – akokoľvek sa nám môže zdať ťažký –, ak chceme anulovať účinky našich hriechov na seba a na druhých. Keď však na ceste zakolíšeme, môžeme si byť istí, že nekonečne milujúci Boh nás vždy podporí. George Ritchie nám chce pomôcť, aby sme uverili, tak ako verí on, nie v odpúšťajúceho Boha – pretože taký predpokladá Boha súdiaceho –, ale v Boha nevyčerpatelnej a vždy dostupnej lásky.

Keď čítame Ježišovo učenie, ako ho opisujú štyri evanjeliá a ďalšie knihy Nového zákona, väčšina z nás si pomyslí, že Ježiš nám stanovil štandard správania nedosiahnuteľne vysoko. Keď sa namáham, aby som odstránil aspoň niektoré svoje nedostatky, takmer závidím Georgeovi Ritchiemu jeho zážitok. Vďačí mu za vieru a vysokú úroveň morálky, ktorá chýba väčšine z nás. George Ritchie si uvedomuje veľkú výhodu pred nami, lebo ho vyhlásili za mŕtveho. Neželá to nikomu z nás, žiadnemu z čitateľov. No dúfa, že reprodukovanie jeho zážitku prinesie úžitok druhým. Ak dokáže zážitok spôsobiť v človeku takú zázračnú premenu, čítanie o ňom môže výrazne pomôcť tým, ktorí ho nemajú. A pokiaľ ide o mňa, viem, že vždy, keď som Georgea Ritchieho počúval rozprávať o svojom zážitku, posilnilo sa vo mne želanie stať sa lepším človekom. Ak čitatelia tejto knihy z nej získajú toľko, koľko som získal ja, keď som Georgea Ritchieho poznal a počúval, budú žiť lepším životom a vďaka tomu sa budú báť smrti menej alebo sa jej prestanú báť úplne.

Ian Stevenson, M. D.

Úvod

Základné vedomosti v tejto knihe pramenia zo štyroch hlavných zdrojov životných zážitkov.

Prvé zážitky sú výsledkami lásky, správnych a chybných koncepcií, ako aj disciplíny, ktorú som získal od svojej rodiny.

Na druhom mieste sú skúsenosti, ktoré som nadobudol po dosiahnutí dvadsiateho roku, keď som slúžil v americkom pozemnom vojsku a vyhlásili ma za mŕtveho. Stalo sa to v decembri 1943, keď som ležal v nemocnici v tábore Berkeley s diagnózou obojstranného zápalu pľúc. Pretože tento nezvyčajný zážitok mal hlboký dôsledok na môj mentálny a duchovný rast a jeho následky sa týkajú nás všetkých, v prvých štyroch kapitolách podrobne opisujem priebeh a okolnosti všetkých udalostí.

Tretí zdroj zážitkov sa opiera o výcvik a disciplínu z obdobia služby v pozemnom vojsku, na lekárskej fakulte a počas nemocničnej praxe nevyhnutnej pre budúceho rodinného lekára a psychiatra.

Za posledný zdroj vďačím pacientom a mladým ľuďom, ktorí mi dovolili pôsobiť ako ich učiteľ, lekár a poradca a mohol som sa poučiť z ich životných skúseností.

Myšlienky, výsledky a závery z týchto udalostí môjho života teraz predkladám vám, čitatelia tejto knihy. Keď sa pozriete na jej obsah, možno vám napadne, že som ju mal rozdeliť do troch kníh. Verím však, že pri jej čítaní si uvedomíte, že pre pochopenie záverov v poslednej časti potrebujete poznať udalosti môjho života, o ktorých píšem v prvých dvoch častiach.

Dúfam, že vďaka tejto knihe začnete lepšie chápať podstatu a lásku stvoriteľa života, ako aj niečo z toho, čo – ako sa domnievam – by sme sa podľa neho mali naučiť zo života na tejto úrovni existencie, ktorú voláme zem.

Keďže kniha obsahuje informácie zo života pacientov, mená a miesta udalostí som zmenil, aby som chránil ich súkromie. Na demonštrovanie základnej pravdy alebo princípu som vždy použil iba časť príbehu a čitateľ by nemal dospieť k záveru, že terapia trvá krátko a pacient či terapeut ju zvládne bez akýchkoľvek ťažkostí.

Otvorene sa priznávam, že mám vážne výhrady k istým učeniam, ktoré v mene Ježiša Krista šíri rozhlas, televízia a množstvo ortodoxných kazateľov po celej krajine. Rovnako kritický som k niektorým moderným interpretáciám Biblie, ktoré sa vysmievajú Ježišovým zázrakom a vedú nás k presvedčeniu, že všetky sa dajú logicky vysvetliť prirodzenými prostriedkami.

Pevne verím, že Boh existuje a je nadprirodzene prirodzený, ako aj prirodzene nadprirodzený. Tiež som presvedčený, že stvoril mimoriadne dokonale usporiadaný vesmír, ktorý sa riadi podľa presných zákonov a princíпов. Ak sa ich nesnažíme pochopiť, sami musíme znášať následky. Verím aj tomu, že v priebehu histórie nám Boh poslal veľa náboženských vodcov, filozofov, vedcov a učiteľov, ktorí prišli, aby nám pomohli tieto zákony pochopiť. Cítim, že najväčší z nich je ten, ktorého poznáme ako Ježiša Krista a ktorého som stretol v tábore Berkeley v Texase. A napokon verím, že Boh nám aj dnes mnohorakými spôsobmi oznamuje svoje pravdy, a dúfam, že po prečítaní tejto knihy budete mať tento pocit aj vy.

O mojom „zážitku na prahu smrti“ sa ľudia dozvedeli z mojich vystúpení v kostoloch a v rôznych organizáciách a potom z prvej knihy a rovnomenného článku *Return from Tomorrow (Návrat zo zajtrajška)* v časopise *Guidepost*. Vo svojich prácach ho uviedli aj takí renomovaní autori ako Raymond Moody v knihe *Life After Life (Život po živote)* a Kenneth Ring v knihe *Life at Death (Život pri smrti)*. Výsledkom bolo, že ma mnohí začali pokladať za výnimočného či Bohom požehnaného človeka. Vždy som im tvrdil, že som to zažil zrejme preto, lebo

som bol duchovne zadubenejší ako väčšina ľudí, alebo ma Kristus použil preto, lebo veril, že sa o svoj zážitok podelím s druhými.

Viem, že hneď po zážitku som v sebe cítil naliehavú túžbu hovoriť o ňom opusteným, zlomeným a chorým ľuďom, ako sú alkoholicy, narkomani a iní spoločenský vyvrheli. Všetkým som chcel povedať, čo ma naučil môj zážitok i práca s pacientmi a vystúpenia na verejnosti – Boh je láska a miluje nás bez ohľadu na našu vieru či farbu pokožky. V listoch i pri osobných stretnutiach mi pacienti i mnohí ďalší hovoria, že vďaka oboznámeniu s mojím zážitkom buď nespáchali samovraždu, alebo sa im život úplne zmenil, pretože oveľa lepšie pochopili Božiu lásku a jeho plán s ich životom. Uvedomujem si, že do tejto knihy som vložil veľa zo svojho osobného príbehu, ale robím to preto, aby si čitateľ uvedomil, že ak si Boh poradil s takým „zadubencom“, aký som ja, potom určite môže s láskou odpúšťať aj ostatným.

Chcem, aby si čitatelia uvedomili ešte jednu okolnosť – život je príliš komplikovaný a nedá sa zjednodušiť do takej miery, akú by chcela väčšina ľudí. Musíme to mať na mysli, keď chceme pochopiť príčinu chorôb. Vo väčšine prípadov totiž nefunguje „buď-alebo“, ale „to aj to“. A osobitne to platí, keď chceme pochopiť psychofyziologické podmienky napríklad rakoviny alebo duševných porúch.

MÔJ ZÁŽITOK
NA PRAHU
SMRTI

BLÍŽI SA ZAČIATOK ALEBO KONIEC?

September 1943

Mohol by dvadsaťjedenročný chlapec uveriť, že ešte pred koncom roka ho vyhlásia za mŕtveho? Také niečo sa, samozrejme, môže stať iným, no schopnosť ľudskej mysle niečo odmietnuť je taká silná, že keď som uzavrel životnú poistku príslušníka pozemného vojska USA, mal som pocit, že mám zaručených ďalších päťdesiat rokov života. Svoj názor som zmenil za veľmi šokujúcich okolností.

V septembri 1941 som začal na Richmondskej univerzite vo Virgínii svoje predlekárske štúdium. Mal som ho skončiť v roku 1945 a potom ma čakalo štúdium na lekárskej fakulte, ktorú som plánoval v roku 1949 ukončiť s diplomom doktora medicíny. Po nemocničnej praxi by som v nej pokračoval v rodnom meste Richmond vo Virgínii alebo so strýkom Johnom A. Colemanom, ktorý bol rodinným lekárom v Plant City na Floride. Doktora Colemanu som miloval a obdivoval. Bol to vlastne on, kto vo mne v čase detstva a dospievania vzbudil záujem o medicínu. Druhý dôvod, prečo som sa ju rozhodol študovať, bolo želanie pomáhať postihnutým ľuďom, pretože som vyrastal vedľa úžasného, statočného starého otca, ktorý – odkedy som ho poznal – bol postihnutý ťažkou reumatickou artritídou.